

Asettumista ja uuden rakentamista

"Hi, How are you?"

Näin täällä on tapana morjesta, mutta harvat ovat oikeasti syvemmin kiinnostuneet siitä mitä kuuluu. Poikkeuksiakin toki on ja mukavan avuliaita ihmisiä kyllä löytyy sekä apua saa kunhan rohkeasti kysäsee.

Ensimmäiset kaksi viikkoa vieraalla maalla ovat vierähtäneet lähinnä uutta "elämää" rakentaessa. On siinä sivussa ehtinyt onneksi kaikkea kivaakin kokea ja kokeilla. Nyt on viimein tarvittavat perusasiat kunnossa ja vankasti rakennetulta pohjalta on hyvä aloittaa amerikkalaista elämää.

Ensimmäinen viikko yliopistolla oli orientoitumista ja toisella viikolla alkoivat kurssit. Nuo pari viikkoa olivat urheilun puolella siirtymäkautta, joten tein rennosti mitä huvitti ja kokeilin uusia juttuja kuten zumbaa, seinäkiipeilyä sekä purjehdusta, joka tosin jäi lyhyeksi kun tuulta ei ollutkaan. Tällä viikolla pääsen jo kunnolla urheilijan elämän makuun kun pyöräytän uuden kauden käyntiin uuden harjoitusohjelman merkeissä :)

Uuteen paikkaan asettuessa lähes kaikki on pitänyt rakentaa tavallaan tyhjältä pohjalta alusta alkean. Palapelin palasiin on kuulunut kämpän sinnikästä metsästystä, pankkitilin avaamista, pyörän ja sängyn+petivaatteiden hankintaa, ystävyysuhteiden rakentamista, oppilaitokseen rekisteröitymistä, treeniolosuhteiden+seuran etsimistä ja selvittämistä... Huippu-urheilun mahdollistaminen sekä opiskelijabudjetti kun vielä tuovat omat rajoitteensa noihin palasiin.

Jokaiseen palaseen liittyykkin oma pieni tarinansa, joista tässä pari(jos aikasi on kortilla niin hyppää kahden seuraavan kappaleen ohi):

-Monta viikkoa kestäneen kämpän metsästyksen lomassa sain totisesti lyhyen oppimäärän verran koulutusta asunnonvälityksestä. Väliaikaismajoitukseni viimeisenä päivänä viimein alkoi jo tärppäämään. Päivystin asuntovuokraussivustolla kun sinne ilmestyi erittäin hyvältä näyttävä tarjous, johon vastasin välittömästi. Odotin kuumeisesti takaisinvaatusta, mutta se oli tullut vasta kiipeilykurssin aikana. Sen jälkeen lähdin asuntoa katsomaan, mikä oli todellinen unelmakokonaisuus, joka tosin särkyi heti, koska eräs tyttö oli ehtinyt juuri ennen minua ja sai sen. Pettymystä lievitti se, että osasin olla tytön puolesta onnellinen. Aamulla olin jo onneksi toista paikkaa käynyt katsomassa, johon pääsin muuttamaan saman tien ja lopulta tämä osoittautuikin aivan loistavaksi kämpäksi. Asun nyt 10min pyörämatkan päässä kampukselta tilavassa asunnossa rauhaisassa ympäristössä sopivan hintaisella vuokralla erään avoimen ja iloisen turkkilaisen nuoren miehen kanssa :)

-Toinen tarina liittyy pankkitiliin. Lauantaina menin innoissani nostamaan rahaa uudelta tililtäni kun tilisiirto Suomesta oli viimein saapunut.

Siinä tiskillä juteltiin niitä näitä pankkineitosen kanssa ja kaikki tuntui sujuneen hyvin. Eilen illalla vuokraa maksaessani kuitenkin huomasin yhden satasen verran puuttuvan. Tarkistelin kaikki paikat ja muistelin pankissa käyntiä. "Kaksi kertaa setelien summa vielä tiskillä tarkistettiin ja itsekin sitä seurasin." Ihmettelin, että mitä ihmettä, mihin ne rahat on joutunu!?!? No ajattelin, että ei elämä tähän kaadu ja käyn pankissa tarkistamassa asian, mutta yöllä vielä heräsin ja turhautuneet ajatuksen pyörivät päässä. Mietin, et miten ne mua pankissa usko ja onkohan niillä jotain tarkistuskameroita ym. laskelmia? Pankin ovella kysyttiin "How are you?" ja selitin avoimesti tilanteen "I have a little problem..." Pian tulikin helpottava lause läheiseltä virkailijalta:

"We got your money." Ne odottivat nimellä varustetussa kuoressa.

Pankkineitonen tosiaan oli lauantaina loppulaskelmassaan huomannut kassansa olevan satasen plussalla, mutta mistä ihmeestä hän tiesi, että kenelle se kuului??? Heh, olipahan kaikkienensa mielenkiintoinen tapaus.

Ennen Suomesta lähtöäni ehdin juuri osallistua mielimatkani eli keskimatkan SM-kisoihin Orimattilassa. Taso oli kova, josta kertoo mm. se, että viivalla oli yhteensä 400 kilpailijaa, joista 9 maailmanmestaria Suomesta ja ulkomailta. Finaaliin selvisi vain 49 vauhdikkainta.

Maailmanmestareitakin karsiutui, joista mm. valmentajani/ystäväni Jani Lakanen pelasi itsensä ulos jo ykkösrastilla 2 min pummilla. Oma suoritukseni lähti hyvin käyntiin, mutta puolivälissä yhdellä välillä valitsin hidaspohjaisemman reitin, joka maksoi lähes puoli minuuttia.

Lopussa suunnistukseni sujui kuitenkin jälleen vauhdikkaasti muutaman oivalluksen ansiosta ja selviydyin finaaliin 8 sekunnin turvin.

Finaalissa lataukseni oli erittäin energinen ja lähtöaikani oli ranskalaisen moninkertaisen maailmanmestarin perään. Kunnianhimoa pitää toki olla, mutta rajansa kaikella. Taisin nimittäin alitajuisesti lähteä yrittämään häntä kiinni, mikä kostautui hätäisyytenä heti ykkösvälillä, enkä saanut hommaa sujumaan kunnolla enää missään vaiheessa. Seuraavana päivänä pitkän lentomatkan aikana ehdinkin sitten rauhassa valtavaa pettymystäni käsittämään.

Mennyt kausi ei vastannut missään nimessä sitä, mitä itseltäni saatoin odottaa vuoden takaisten tulosten perusteella. Liika kiire, ahnehtiminen ja hallitsematon voitonnälkä talven harjoittelussa ja kevään ensimmäisissä kisoissa kostautuivat ja heijastuivat suurina ongelmina vahvasti koko kauteen, vaikka syksyksi vielä hyvään kuntoon ehdinkin (liitteenä kuva syksyn karkeloista). Finaalipaikka keskimatkalla oli kuitenkin tärkeää balsamia kauden jättämille haavoille ja mikä herkullisinta: harvoin sitä pääsee Jukolan viestiä johtamaan saati paitaansa riisumaan suorassa TV-lähetyksessä :)

Herkkua pääsin myös täällä viimein viime viikonloppuna maistamaan kun tšekäläinen suunnistaja halusi esitellä yhden maan parhaista maastoista.

Voiko olla kannattavaa matkustaa suuntaansa yli kolme tuntia kahden tunnin suunnistuksen takia? Kyllä voi! Varsinkin kun matkalla saa ihailta mahtavia metsiä, rosoisia laavakivikenttiä (kuva), lumihuippuisia vuoria sekä voimakkaita vesiputouksia (kuva). Vaikka olen jo jonkun verran ehtinyt elämäni aikana matkailla ja nähdä niin Lapin haastajaa ei ollut vielä ennen eilistä löytynyt... En osaa sanoa kuvailla sitä vesiputousta vehreyden keskellä. "I just felt it."

Tarkoitukseni oli kirjoittaa vain päällimmäiset kuulumiseni, jotta viestistä ei tulisi liian pitkä, mutta lähes galaksaalisen paljon juttua taisi siltikin riittää :)

See you

Sincerely
Aapo

